भावे च तत्युतः" इति । श्राष्ट अलाभावे ऋमेण पितः माहसूनासहतत्र मादयः धनहारितात्। "भागनी-तत्सुतयोविशेषमाच मदनरह्ने कात्यायनः 'बातुजो द्ययजो वापि भातः क्वीतं वं ख्त्रियाम् । ततस्त्रवोदः रसाद्दत्क्रमेण तपेयेत्तयोः" व्यपरार्के काव्णीजिनिः। "पुतः विष्योऽपि वा पत्नी पिता भाता स्त्वा गुरः। स्ती हारो धनहारी यः कुर्यात्मण्डीदक कियाम्'। मार्क-ग्डे यपुराणे "पुलोध्याता च तत्मुलः पत्नी माता तथा पिता । वित्ताभावे तु शिष्यच नुवीरचौध्य देहिकम्" । तेन धनहारी एति इस दित काबाद्यः। अल पाठकमी न विविश्वाः पूर्विवाक्ये ए खय ततः मन्दादिभिः श्रीत क्रमोत्तेः "अय जिह्नाया अय वन्तरः"दति वत्। ल-चीयन्द्रोदवे दृश्यतः। "स्वाससीयतत्यत्रत्राति य-म्बस्तिवास्त्राः । अत्राभावे तु कुवीरन् धीपग्छान्त यथा विधि"। मार्केण्डेयपुराणे "प्रवाद्यक्तिवस्त्रेव मखापि अगुरस च। जामाता स्ने इनत् क्यादि जिल पैटमिधिकम्' । चन्द्रिकायां सङ्गातातपः "मातुनी-भागिनेयस खनीयो मात्रनस च। ऋगुरस गुरोचैन सख्य मीतामह्य च। एतेषाञ्चीव भार्याणां वशुमीतः पितुस्तया। त्राइमेवां तु कर्त्तव्यमिति वेदविदी-बिदः"। शुद्धिविवेके बाह्में "दत्तानां वाष्यदत्तानां कन्यानां क्रिते पिता । चतुर्घेऽइनि तास्तेषां क्षवीरन् सुरुगाहि-ताः"। दत्ता वाग्दताः। "मातामशानां दौ ज्ञिताः क्र-व्यन्य इनि चापरे। तेऽपि तेषां प्रकृषेन्त दितीयेऽइनि सबदा । जामाहः श्रारायक सोमानेऽपि च संवताः । मिलाणां तदपत्वानां चोलियाणां गुरोस्तया । भागिनेय-सतानां च सर्वेषान्वपरें। हानी। राजी। सित साँपराडे त निर्पत्ये प्ररोहितः। मन्त्री वा तद्यौचाने प्ररा चीर्ता-करोति सः"। चल दितीयाहादी आदिविधानमस्थित-ख्यमपरम्। काजादगे 'दाशादि मन्धरित्वोर्विदध्या-दौरसः सतः। तदभावे छ पौलय प्रपौल: प्रतिका-स्तः। दौहिलीधनहारी च भाता तंस्त एव च। विता माता स्त्वा चैत खंशा तत्युल एत थ । सप्रियक्षः सीदकीमातः सपियक्त सहोदकः। स्ती च शिव्यति-गाचार्या जामाता च सखाऽपि च। उक्तिस्वासीरि-क्येन कारयेदवनीपतिः''। गौतमः ''प्रलाभाने छपि-चडा: विषाच दश् खद्भावे कविगावायीं । वत्त बन्द्र-काबा इत्रवातातपः "मीत्या नात्रं प्रकर्तव्यं सर्वेषां व-

र्थिबिङ्गिनामिति" तस्यवर्षेविषयम् । "त्राष्ट्रायस्वन्यवर्सा-नां न कुर्यात्मक्त किञ्चन । कामाक्कोभाद्भयान्यो चात् बला तकातिनां वर्जेल्' इति बाङ्गोक्तेः 'न बाङ्ग-यो न कर्तवां श्रुद्रशायीध्य देहिकम् । श्रुद्रेण वा त्राञ्चाष्य विना पारमयात् कवित्' इति पारकारी-को व । पारस्यः जदम्बापुतः । अत्र दलक्षं सर्व-अतादेः पूर्वेसाभावे पत्नादेरिधकार एकः। तता-भागीऽसिविधिः नायशेच्यते । सतएव पूर्व्वत 'स्वस-विधाने पूर्वे बाम्" रत्युक्तम् । तत्राविद्यी पत्रादेः स-वैलाधिकारे प्राप्ते 'प्रीविताविवते ग्रलः कालादित-विरादपि । एकादयाद्याः क्रमधीज्ये हस्य विधिवत् क्रियाः" 'का ह नैव च यत्कतम् रत्याद्ये देवान्तरेऽपवादात्यत्नाय ए। पत्रादेः स्पिग्डनादावधिकः रः। अस्तिभी त पूर्व-मेर मोर्ड म्। अतोऽनिधकारिया भालादिना कतमप्रकत-मेविति पुनरावत्त नीयम् । मासिकापकवीऽप्यावत्त नीयः । एकाद्याइमाधिकानि नावस्य ने 'वज्ञायसापि कर्स-व्यं समिय्डोकरवं प्रनिरिति" वदाष्टतिविधानाभावा-दिति कैचित्। तस अस निमू जलात्। अतसदिप कविन्द्रतमावत्त्व ते हिंदिश्रीतिपब्डिपतृयत्तार्थं स नत नावस्थ ते । नासपिएक ऽन्निमान् प्रतः पित्यत्तं समा-बरेत्। न पार्वणं नास्युद्यिकः क्विच कर्मते फब-निनि" हबुप्रत्तरनिवेधनादिति ''आता वा चारूप्रती वा'' प्रसादिङ्गरीतादिवचीभ्यः कनिष्ठांदेरप्रधिकारात् तथा चात्र क्येदकर्नृकलवाधः । सपिग्छने तु बच्च वक्तव्यं तित्र-स्वि वच्छामः। अधिकारिविशेषेण क्रियाव्यवस्थीका विष्यु-प्रराचे (पूर्वादिकियाः शुद्धितस्व द्यीयव्यमाचाः)। "प्रते पिहलमापने सिपण्डीकरणादन । कियंने याः क्रिया पुल प्रोच्यनेतात्वपोत्तराः। पित्रसात्रस्-पियड य समानसिं जैसाया । तत्यङ्कान्तर्गतेय व राजा वा धनदारिणा। पूर्वी मध्याच कर्तव्याः प्रता-द्यैरेक्कोत्तराः । दौहित्रवर्षं नरश्रेष्ठ ! कार्यास्तत-नयैसाया। स्ताइनि ह कर्तव्या स्त्रीणामयुत्तराः कियाः"। दौड्लतत्प्रत्रवोदं न्हारिणोरिदम्। एव-मन्यत धनहर्तः। "यदार्घहरः स पिग्डदायी खात्" यक्वीतेः। "प्रेतस्य प्रेतकार्वाण खलला धनहारकः। वर्णानां यबाधे प्रोत्तं तह्नतं प्रवतसरेदिति "प्रधीचन्द्रोदवे-व्याचपादोक्तेः । मदनरत्ने स्तान्देऽपि "मसमेतन्त्र-त्रवाणां द्रविणं यत्रकीति त"मिल्ज्ञा "म्मिनिक्तखः